

HOA DÙ & RỒNG BAY – HUYNH ĐỆ MỘT NHÀ

THÀNH GIANG

*Viết tặng Các Chiến hữu thuộc GĐMĐVN/HTĐ&PC,
Thân tặng quý chị “Dù Gái” đã từng nhảy dù với C-7A Caribou,
Phi đoàn Phụng Long 431, Tân Sơn Nhứt.*

Lý do chính yếu Sư đoàn Dù tọa lạc trong phi trường Tân Sơn Nhứt, vì Sư đoàn Nhảy Dù luôn luôn gắn bó bên cạnh các phi đoàn vận tải cơ của Không lực VNCH thuộc Sư đoàn 5 KQ. Có Không quân mới có lính Nhảy dù vì sự liên hệ mật thiết giữa phi cơ của Không quân và binh chủng Nhảy Dù.

Muốn có bằng dù để hưởng thêm lương bổng nhảy dù, mỗi người chiến sĩ nhảy dù phải tập nhảy đủ 5 lần nhảy dù (5 sô [saut]) trên phi cơ, sẽ được cấp phát bằng dù. Công việc huấn luyện thả dù cho binh chủng Nhảy dù của Quân lực VNCH là công việc chính của các phi đoàn vận tải cơ. Mỗi khi Sư đoàn Dù có nhu cầu thả dù: khóa sinh thực tập, nhảy dù lấy bằng, hay nhân viên nhảy dù cơ hữu hoặc huấn luyện viên Dù cần phải nhảy “bồi dưỡng” chu kỳ hằng năm. Các phi đoàn vận tải của Không quân VNCH có nhiệm vụ cung ứng các phi vụ thả dù, thỏa mãn nhu cầu huấn luyện cho binh chủng Nhảy Dù.

Chúng tôi đã có nhiều dịp hoạt động thả dù cho các chiến hữu Dù từ hồi còn làm việc cho phi đoàn Xích Long 413, C-119, rồi sang phi đoàn Thanh Long 415, C-47, sau khi hai phi đoàn này giải tán giữa năm 1972. Phi đoàn Phụng Long 431, C-7A Caribou của chúng tôi từ phi trường Phù Cát dời về đóng ở Tân Sơn Nhứt, tọa lạc ở văn phòng cũ của phi đoàn 415. Phi đoàn Phụng Long 431 đã tiếp tục đảm trách các phi vụ thả dù cho Sư Đoàn Dù bạn.

Lúc chúng tôi còn làm việc trên phi cơ C-119 và C-47. Các chiến sĩ Dù phải nhảy cửa hông phi cơ. Hầu như quý anh chiến sĩ Dù ít ai thích nhảy dù C-47 với lý do lúc nào các anh cũng lo ngại cánh dù sẽ bị móc vào bánh đuôi hay cánh lái sau, lên xuống của phi cơ.

Những người chiến sĩ Dù thích nhảy dù cửa sau của hai loại phi cơ C-130, thích nhất là loại phi cơ C-7A Caribou, nhảy cửa sau tiện lợi, cánh dù không bị vướng víu, tốc độ phi cơ bay chậm, khi nhảy ra không gian êm ái hơn, chỉ sau vài lần đu đưa, cánh dù nhanh chóng trở về vị trí cân bằng, không bị sức gió thổi mạnh như C-130 thổi các anh bồng bênh đu đưa lâu hơn trên không trung.

Ngoài các giai đoạn học tập căn bản quân sự. Các quân nhân Nhảy Dù phải qua các giai đoạn huấn luyện nhảy dù và lấy bằng. Giai đoạn 1: thực tập nhảy dù dưới đất, địa huấn, chúng ta thường nghe nói học “nhảy dù chuồng cu”, bãi nhảy dù thực tập “chuồng cu” nằm ở sân sau Sư đoàn Dù của trại Hoàng Hoa Thám, trong phi trường Tân Sơn Nhứt. Các quân nhân Dù phải tập nhảy và cách té nhuần nhuyễn với những thế nhảy “hạ thổ” an toàn, tránh bị gãy chân gãy tay, bị thương tật, trước khi qua học giai đoạn 2, nhảy dù thực sự trên không từ các loại phi cơ vận tải, lấy bằng và hưởng lương nhảy dù, để trở thành những người lính Nhảy Dù chuyên nghiệp.

**HÌNH ẢNH: NHẢY DÙ CHUỒNG CU, ĐỊA HUẤN,
HÌNH ẢNH SÂN SAU TRẠI HOÀNG HOA THÁM,
SƯ ĐOÀN DÙ**

Thực tập chính thức nhảy dù các khóa sinh Dù. Mỗi đợt vận tải cơ C-7A Caribou chuyên chở 25 lính Dù với các trang bị dụng cụ dù cá nhân. Phi cơ C-7A thường phải di chuyển ra bãi đậu “hot cargo” nằm hướng bắc, bên ngoài phi đạo Tân Sơn Nhất để các anh lên tàu. Bãi nhảy dù thực tập chính của các anh là bãi nhảy dù Ấp Đồn, nằm khoảng giữa Trung Chánh và Quận Hóc Môn. Trên Trung Tâm Huấn Luyện Quang Trung. Là một khoảng đất trống, dùng làm sân nhảy của Sư đoàn Dù.

Mỗi khi các khóa sinh dù đã lên phi cơ cùng với các huấn luyện viên Nhảy Dù của họ, các huấn luyện viên phải cho các khóa sinh hát vang những bản nhạc hùng ca, mục đích giúp cho các anh bớt bị căng thẳng và quên đi những sự lo âu không cần thiết, tránh bị ám ảnh bởi câu về độc địa hù dọa: “anh em ơi! Đừng đi lính nhảy dù, dù không bọc té lòi c...!” Không lòi C... đâu, (mấy chị dù gái làm gì có.) té mềm xương đây! Mặc dù, các anh đã được hát để quên đời lơ lửng giữa không trung, gương mặt các anh khóa sinh nào cũng xanh lét, trong đầu chứa đầy những sự lo lắng, mắt cứ lăm lét liếc nhìn xuống đất, sao mà sâu thăm thẳm, gớm thật! Bao nỗi lo sợ không biết mình nhảy có bình yên hay không? Cầu trời cho mình đừng bị tai nạn, chẳng may dù trục trặc không bọc hay bất cẩn đáp xuống đất bị gãy tay gãy chân, sợ nhất là bị cây nhọn thọc vào người, gây thương tật là “giác mộng Thiên Thân Mũ Đỏ” kể như tan vỡ, uổng phí công lao đã đeo đuổi, cực khổ học tập bấy lâu, mất bằng, lãnh lương thấp.

Huấn luyện viên khôn khéo, họ chọn những anh đứng đầu hàng là những người bạo dạn, nhảy đầu làm gương cho mấy anh theo sau, tiếp tục bị lừa, đẩy và nhảy theo cho đến người cuối cùng, phải rơi đúng ngay trong bãi sân nhảy. Khi nghe phi hành đoàn báo hiệu sắp đến giờ nhảy “show time” “green light” và chuông reo, mặt anh nào cũng đầy lo lắng, có xua tan những sự sợ hãi, khi mừng tượng đến thân người bị treo lơ lửng giữa không gian.

Đôi khi hàng lính nhảy dù đang di chuyển ngon lành ra cửa sau của phi cơ để nhảy dù, có một anh khóa sinh nào đó nhìn xuống đất sâu thăm thẳm, chùn bước, khựng lại. Có thể làm cản trở lớn đến các khóa sinh còn lại, nếu phi cơ di chuyển ra khỏi mục tiêu, bên ngoài bãi nhảy, sẽ rất nguy hiểm cho họ, khóa sinh có thể bị rơi trên nhà cửa, cây cối lờm chờm, nguy hiểm cho tánh mạng. Các huấn luyện viên đã chuẩn bị sẵn sàng. Đạp ngay vào đít khóa sinh nhứt nhát đó rơi ra ngoài không gian, để cuộc nhảy dù của họ tiến triển được êm xuôi, các khóa sinh phải rơi đúng bên trong sân nhảy, một bãi cỏ trống an toàn.

Sau khi thả dù xong, phi cơ chúng tôi bay vòng lại quan sát xem các anh nhảy có đúng vị trí trong bãi nhảy hay không. Có một số anh bị gió bê ra ngoài sân cỏ, rơi trên mái nhà tôn, lộn nhào xuống đất. Chắc là đau đớn lắm! Hầu hết các anh đều rơi và đáp êm xuôi trên bãi sân cỏ của sân nhảy dù Ấp Đồn. Tập hợp lại và chờ xe GMC chở về hậu cứ Sư đoàn Dù.

Khóa sinh thực tập nhảy dù thì bao giờ cũng đông hơn, mỗi đợt 25 người, họ nhảy dù lung, tự động, nhân viên cơ hữu hay huấn luyện viên “nhảy dù bồi dưỡng” định kỳ hằng

năm thường chỉ dăm ba người nhảy, họ thường nhảy dù bụng, tự họ bung dù. Đôi lúc họ trang bị đầy đủ với súng trường, như đang tham dự ngoài mặt trận thật vậy.

“Anh em ơi! Đừng đi lính nhảy dù, dù không bọc té mềm xương!” không phải đó là câu vè hù dọa đầu nghe, đừng tưởng đùa cho vui à nha! Chết mềm xương thiệt đó! Năm 1973, khi đoàn lính dù đã nhảy ra khỏi phi cơ, trong đoàn nhảy dù gồm 25 cây dù, có một cục đen rơi thẳng xuống mặt đất, thoát đầu, chúng tôi ngỡ đó là cái nón sắt của một anh lính dù nào đã bị sút ra, làm rơi xuống đất. Khi nghe toán lính dù dưới đất báo cáo có một lính dù gặp tai nạn, dù đã không bọc rơi xuống đất chết tốt.

Một lần khác, “dù không bọc té mềm xương!”. Anh này là một lính dù cơ hữu, nhảy “bồi dưỡng định kỳ” anh là chiến sĩ Dù dày kinh nghiệm, nhảy cao độ, người nhảy tự điều khiển “bung dù” của mình. Anh “cá độ” với người bạn thế nào, chỉ bung dù khi gần tới đất. Trời xui khiến anh gặp tai nạn. Có thể do anh ước tính sai cao độ, hay không tính được tốc độ rơi, hoặc bị khủng hoảng tâm thần chi đó, bối rối không bung dù đúng lúc, với thời gian rơi quá nhanh từ 600 bộ tối thiểu phải bung dù, Nhanh lắm! Tốc độ rơi chỉ là 5 hay 6 giây đồng hồ thôi! Hoặc anh đã bị trục trặc vì cây dù của anh bị kẹt không mở dù được đúng lúc, anh đã đi vào miền viễn với câu “dù không bọc té mềm xương”. Được biết, các huấn luyện viên dù thường phải học và tự mình xếp dù lấy cho chính mình. Không do chuyên viên xếp dù của Sư đoàn Nhảy dù đảm trách. Tự xếp dù cho chính mình sẽ an tâm hơn, nhưng xếp dù sai gây tai nạn tự “lãnh thọ” không trách được ai cả. Nhân viên xếp dù là những người quan tâm và lo lắng nhất khi, tên của mình bị ghi vào sổ, chẳng may các cây dù do mình đã xếp xảy ra tai nạn, sẽ bị điều tra lỗi thôi, nhiều phiền toái. Tương tự như những chuyên viên sửa chữa máy bay, phi cơ rơi, một phần trách nhiệm của người đảm trách và chăm sóc nó.

Không quân chúng tôi thành thật chia buồn cùng các chiến sĩ Nhảy Dù đã “sinh nghề tử nghiệp” lúc tuổi đời hãy còn non trẻ. Cũng như những người Không quân yêu chuộng phi cơ, chẳng may chết thảm vì máy bay.

Khác hẳn các khóa sinh Nhảy Dù, nhân viên cơ hữu và huấn luyện viên là những chuyên viên nhảy dù lão luyện hơn. Xem chuyện nhảy dù là một bộ môn thể thao, vui thú. Các anh không tỏ ra một chút sợ sệt như các khóa sinh. Các anh rất bình thản, vui tươi, chờ đèn báo hiệu nhảy dù “green light” và chuông reo, mỉm cười chào phi hành đoàn, phóng mình ra không trung, đôi khi biểu diễn lộn nhào trên không, bung hai tay hai chân cản gió, trọng lượng thân người rơi vùn vụt trên không như tảng đá cuội rơi xuống đất. Chúng tôi dõi mắt trông theo cho đến khi nhìn thấy các anh bung dù, lơ lửng, nhẹ nhàng rơi xuống mặt đất mới an lòng.

HÌNH ẢNH: NỮ QUÂN NHÂN DÙ QLVNCH

Nguyen Thi Dao and Pham Cam Phi (both decorated veterans) demonstrate jump techniques on the Tan Son Nhut training field.

HÌNH ẢNH: CHÂN DUNG NHỮNG NGƯỜI NỮ QUÂN NHÂN NHẢY DÙ, NHỮNG NGƯỜI MANG DÙ BỤNG PHẢI LÀ NHỮNG NHÂN VIÊN CƠ HỮU, ĐÃ NHẢY NHIỀU SÔ, TỰ HỌ ĐIỀU KHIỂN DÙ CỦA MÌNH, BỤNG DÙ THEO Ý MUỐN, HỌ ĐANG ĐỨNG BÊN CỬA NHẢY DÙ CỦA VẬN TẢI CƠ C-47.

Chưa đâu, gặp phải “lính Dù gái” mới ngầu. Mấy chị nhảy dù nhiều sô nên tinh queo, còn chọc phá trên phi cơ nữa chứ! Có một chị “Nhảy Dù gái” tinh nghịch, chọc anh áp tải phi hành của phi hành đoàn. Chị nắm tay anh áp tải kéo lại gần cửa nhảy dù. Anh áp tải

không có mang dù nhìn xuống lòng đất sâu thăm thẳm, kinh hoàng la ơi ơi, tay bầu chặt thành ghế trên phi cơ.

Chị xoay qua anh áp tải của phi hành đoàn cùng mấy người bạn nhảy dù đồng nghiệp quay quanh, cô ta cất giọng hát bài CON GÁI NHẢY DÙ, cô ta đã chế biến từ bản nhạc Đám Cưới Nhà Binh của nhạc sĩ Vũ Chương và nhạc sĩ Minh kỳ, cô nở nụ cười duyên dáng chỉ vào anh Áp tải phi hành đẹp trai, cô hát:

*Đừng chê con gái, nhút nhát nhà binh, anh ơi!
Em sẽ là hoa: Thiên Thần Mũ Đỏ tuyệt vời,
Người yêu của em, chẳng thiết xa hoa giàu sang, (đâu)
Ao ước tự do, vui đời mây gió.*

Cô quay sang kéo cô bạn gái dù đến gần và chỉ vào anh bạn dù nam giới, hát mặt “kênh đời” hát tiếp:

*Bạn em không thiếu trong đám nữ nhi, hiên ngang,
Chẳng muốn tình yêu, không thích bạc vàng,
Đoàn nữ nhi tụi em, dấn bước thật sang
Từ mây hạ giới, vui vẻ cả làng (hay: giữ vững xóm làng).*

Nàng chỉ hai tay lên ngực mình, cất giọng ngọt ngào:

*Một nàng tiên trong dáng “đồ bông”,
cười duyên liếc chiến binh đa tình,
ngời đôi mắt biếc xuân thanh bình,
nghe trong tim tràn niềm yêu lính.*

Bước đến cặp tay anh lính dù đồng nghiệp, nhấn nhủ:

*Rồi sau “sô” nhảy, em sẽ cùng anh, vui chơi,
Hai đứa tụi ta, dạo phố Đô thành,
Nhà đơn vị của ta, Hoa Thám đẹp xinh,*

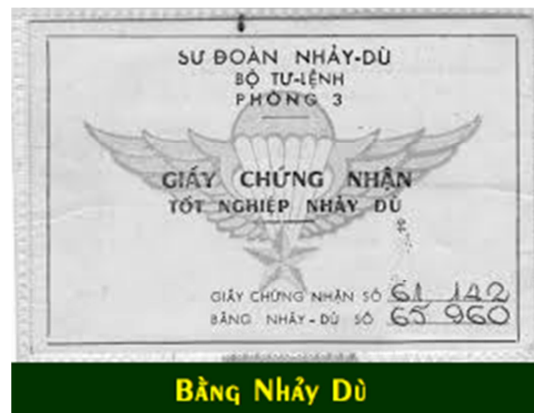
Mở rộng hai bàn tay hướng ra bầu trời xanh bao la, cô chầm dứt một hơi dài

Trời mây một cõi, riêng của bọn mình.

(xin phép quý thầy cố nhạc sĩ Minh Kỳ, nhạc sĩ Vũ Chương cho phép chúng em sửa đổi lại bản nhạc Đám Cưới Nhà Binh của các thầy, làm cho bài viết hấp dẫn hơn, cũng làm cho phong phú thêm bản nhạc, sinh sản ra một nhạc phẩm mới vui nhộn cho binh chủng Nhảy Dù. Quý anh chị ca sĩ có thêm một bài hát giúp vui cho các chương trình văn nghệ của các hội đoàn quân đội, không ngoài mục đích “GIẢI TRÍ”. Chân thành cảm ơn các thầy).

Vừa hát xong, đèn xanh và còi báo hiệu nhảy dù cũng vang lên. Chị quay sang anh áp tải mỉm cười duyên, đưa tay chào tạm biệt, đặt bàn tay lên môi hôn chào các người bạn dù: “chút nữa tái ngộ dưới trần gian nha các bạn”, rồi nàng quay lưng nhảy tòm ra ngoài không gian, cả đội dù 7 người, đồng loạt cùng “giỡn mặt tử thần” nhảy theo, họ rơi vùn vụt trong không khí. Ngẫu thiết à nha! Ngán chưa “Lính Dù mái” VNCH đấy?

Kể từ thời đệ Nhị VNCH trở về sau. Chiến tranh Việt nam trở nên khốc liệt. Ngành trực thăng đa dụng được sử dụng trên khắp chiến trường Việt nam. Tiện lợi, nhanh chóng, còn hữu hiệu, giúp cho Lục quân VNCH những sự yểm trợ hỏa lực hùng hậu, chính xác. Việc nhảy dù trên chiến trường bằng vận tải cơ không còn thích hợp nữa, mất nhiều thì giờ, tốn kém vật liệu và không an toàn. Vận tải cơ KLVNCH chỉ đóng vai trò huấn luyện chiến sĩ Nhảy dù học tập lấy bằng hay bồi dưỡng. Vận tải cơ cũng đóng góp một phần trong các cuộc di chuyển quân nhân Dù đến các phi trường cần thiết, cho các trực thăng nhanh chóng chuyển vận chiến sĩ Dù đến thẳng các mặt trận.

Người chiến sĩ Nhảy Dù đã trở thành là những nhân viên làm việc gần gũi, thân tình với các anh chiến sĩ trực thăng của Không lực VNCH, ngành trực thăng đã phục vụ đặc lực cho các chiến sĩ Dù: chớp nhoáng đưa họ vào các trận chiến, tản thương khi cần thiết và oanh kích giải tỏa các bãi chiến trường, giải vây, trực thăng cũng đã mang các anh lính dù ra khỏi các bãi chiến trường nguy ngập. Các phi hành đoàn Trực thăng trở thành là những

người bạn trân quý nhất của Binh chủng Nhảy Dù. Trực thăng đã mang đến cho các anh nhiều thứ cần thiết: di chuyển, tiếp tế và còn yểm trợ hỏa lực mạnh mẽ, giúp các anh vững niềm tin trong sự chiến đấu, chia sẻ gian nguy bên cạnh những người bạn không gian, luôn túc trực bên nhau, giúp các anh hoàn thành trách nhiệm chiến đấu và giữ nước.

Cả hai Nhảy Dù và Không Quân VNCH đã làm nên biết bao trang sử oanh liệt trong chiến tranh Việt nam. Trong tinh thần Chiến sĩ Nhảy dù và chiến sĩ Không quân “huynh đệ một nhà”. Lý do chính Sư Đoàn Nhảy Dù nằm trong Căn cứ Tân Sơn Nhứt của Không lực VNCH! Tiện việc phối hợp hoạt động trong trách nhiệm giữ nước.

LỜI TRI ÂN NHỮNG CHIẾN SĨ HOA DÙ ANH DŨNG

Vài năm trước đây, chúng tôi có một cuộc tiếp xúc và hầu chuyện với người anh hùng Không quân VNCH Nguyễn Văn Chín, anh là người duy nhất đã sống sót trong phi vụ Tinh Long 07, bảo vệ Thủ đô Sài Gòn. Chiếc Vận tải cơ chiến đấu AC-119K của anh đã bị phòng không của CSBV, loại hỏa tiễn tầm nhiệt SA-7 bắn gãy phi cơ làm đôi trên không phận phi trường Tân Sơn Nhứt, 8 giờ sáng, ngày 29-4-1975.

Anh nghẹn ngào xúc động trả lời câu hỏi cuối cùng của chúng tôi, hầu cung cấp cho chúng tôi một ít tài liệu lịch sử để hoàn thành bài viết Tinh Long Rực Sáng. Rượu rướm nước mắt, anh hồi tưởng lại giây phút cuối cùng khi anh may mắn thoát chết trong phi vụ Tinh Long 07. *Phi cơ của anh đã rơi bên trong vòng đai đông bắc phi trường Tân Sơn Nhứt. Vết thương trầm trọng, gãy chân trái và chấn thương cột sống. Nằm quằn quại bên cạnh xác chiếc phi cơ AC-119K của anh, đang bốc cháy dữ dội, thiêu xác 8 đồng đội tử nạn của anh bên trong thân tàu.*

Cảm nghĩ của anh lúc đó rất cô đơn, lẫn sợ hãi. Anh đã bị trọng thương giữa lúc tình trạng bi đát của Miền Nam Việt Nam đang bị bại trận. Chính phủ VNCH đã tan rã, Quân đội VNCH cũng đang tan rã, người dân VNCH cũng không ai còn đủ tinh thần để sống, mạnh ai nấy tìm đường bỏ tẩu. Tình huynh đệ chi binh gân như đã biến mất. Anh đã

chịu đựng cơn đau đờn nằm cạnh đống thép cháy đen, trong sự tuyệt vọng, lo lắng không còn ai sẽ tìm cứu mình!

Đôi mắt anh bừng sáng khi nghe âm thanh chiếc xe jeep đang hướng về hiện trường nơi xảy ra tai nạn. Anh gắng gượng ngược nhìn, mừng rỡ, thì thào: “Thiên thần Mũ Đỏ! Chỉ có Thiên Thần Mũ Đỏ!” 3 người lính trong trang phục “bông dù” quen thuộc, đã xuất hiện thường xuyên trong căn cứ Tân Sơn Nhất. Các anh dũng cảm, không quản ngại bị pháo kích, lái xe từ trại Hoàng Hoa Thám băng qua phi đạo, đến tìm cứu những đồng đội Không quân, những anh hùng Tinh Long 07 đã sẵn lòng và phá hủy các khẩu trọng pháo của quân thù đang hủy diệt “căn nhà” chung của: Không quân – Nhảy dù trong phi trường Tân Sơn Nhất. Các anh không thể làm ngơ khi nhìn thấy những cây dù hy vọng, tương tự như những cánh hoa dù của chính các anh, đã rơi ra khỏi chiếc phi cơ lâm nạn.

Mặc dù, Chính phủ, Quân đội và nhân dân VNCH đã tan rã. Duy nhất chỉ còn lại một thứ không bao giờ tan biến, tình “huynh đệ chi binh” trong tâm tư của những người lính dù anh dũng, không bao giờ tan rã.

Anh Chín đã tạ dạ ghi ơn 3 anh lính dù cuối cùng, đã mang băng ca cứu giúp anh, đưa anh về bệnh xá Không quân an toàn. Anh hối tiếc, trong giây phút rời ren của đất nước, các anh đã vội vã từ biệt, trở về Sư Đoàn Dù tiếp tục cuộc chiến đấu. 3 người lính Dù cứu tinh anh dũng, ân nhân của anh Chín đã không có dịp để lại tên tuổi của các anh.

Anh Chín mang trong lòng một nỗi buồn ray rứt, với khát vọng được tái ngộ, để có lời tạ ơn cùng những anh hùng Nhảy Dù năm xưa, đã cứu anh giữa lúc đất nước VNCH đang trong tình trạng dầu sôi lửa bỏng.

Đôi dòng tâm tư này thay cho lời cảm ơn của anh Nguyễn Văn Chín gửi đến những vị anh hùng cứu tinh vô danh của Binh chủng Nhảy dù của QLVNCH, các anh hiện đang sinh sống đâu đó, khi đọc được những lời tâm tình này. Vui lòng ghi nhận lời tri ân của anh Nguyễn Văn Chín.

Thượng sĩ nhất Nguyễn Văn Chín,
mặc áo màu ngà, đứng trước mộ
tập thể Tinh Lơng 07

Ảnh: tác giả THÀNH GIANG, Cơ phi
vận tải C-119, C-47 và C-7A CARIBOU

Ghi Chú: Tác giả là người Không quân viết bài này trong lĩnh vực Nhảy dù, với mục đích GIẢI TRÍ nếu có những sự sai sót, ngoài ý muốn, xin quý độc giả vui lòng sửa chữa và niệm tình tha thứ. Chân thành cảm ơn.

Thành Giang

Phụ Lục – Hành trang Chiến binh Nhảy Dù

Dù T-10 đeo sau lưng, đây là chiếc dù chính có màu xanh nhà binh

Dù T-10, dù cấp cứu nhỏ hơn, đeo trước bụng, dù có màu trắng tinh

Nguồn: Internet E-mail by KQ Thành Giang chuyển

*Đăng ngày Thứ Ba, January 10, 2017
Ban Kỹ Thuật Khóa 10A-72/SQT/ĐĐ, ĐĐ11/TĐ1ND, QLVNCH*